

Talemanuskript til brug for besvarelse af samrådsspørgsmål I d. 19.
december 2019 om postforhandlinger

Samrådsspørgsmål I:

”Hvad er ministerens begrundelse for at tilsidesætte den nuværende postaftale vedrørende befordringspligten 2017-2019 og ikke som forudsat i aftalen, at orientere og forhandle med aftalepartierne i god tid før udløbet af aftaleperioden?”

Svar:

Da jeg tiltrådte som transportminister i juni i år var jeg bekendt med postområdet, men jeg må indrømme, at jeg blev noget overrasket over at erfare, hvor store udfordringer vi står med vedrørende befordringspligten.

Den er underskudsgivende og størrelsen af underskuddet indebærer, at Post Danmark ikke længere selv kan dække udgifterne hertil, således som vi har været vant til i mange år.

Denne nye virkelighed blev præsenteret for forligskredsen på et møde i april dette år i postforligskredsen, hvor det klart blev sagt, at Post Danmark fremadrettet ikke længere selv kan dække udgifterne ved befordringspligten. Der vil være behov for at finde andre måder at finansiere befordringspligten på efter udløbet af den nugældende aftale den 31. december 2019.

Trods den klare melding på mødet i april i postforligskredsen var der ikke noget beredskab til at håndtere udfordringerne vedrørende befordringspligten, da jeg overtog ministerposten i juni. Der var ikke indgået nogen politisk aftale om fremtiden, og der var af samme grund heller ikke udarbejdet lovforslag m.v.

Om jeg så havde indkaldt til politiske drøftelser i sommerferien, havde det ikke været muligt at gennemføre et forløb i 2. halvdel 2019, som kunne have ført til vedtagelse af ny lovgivning til ikrafttrædelse 1. januar 2020.

For at ny lovgivning kunne have haft virkning fra 1. januar 2020, skulle et lovforslag herom have været sendt i høring før sommerferien og behandlet i Folketinget i efteråret 2019 til ikrafttrædelse 1. januar 2020. Der var imidlertid ikke truffet forberedelse til håndtering af et sådant forløb ved min tiltrædelse som minister.

Når dette er sagt, medgiver jeg gerne, at jeg kunne have indkaldt postforligskredsen på et tidligere tidspunkt i efteråret, således at vi ved fælles hjælp kunne have påbegyndt de nødvendige drøftelser om håndtering af befordringspligten fremadrettet.

Jeg påtager mig det fulde ansvar for, at dette ikke skete, hvad jeg også offentligt har tilkendegivet.

Nu ser jeg imidlertid frem til at indlede de politiske forhandlinger i starten af det nye år. Forligskredsen har allerede bestilt et stort antal analyser til brug for dette.

Jeg tror, at vi får god brug for resultatet af disse analyser. Jeg synes de peger i retning af, at postforligskredsen ønsker at ”vaske tavlen ren”, således at vi alle ser med friske øjne på, hvordan vi i fremtiden kan indrette postomdelingen på en tidssvarende måde.

Det fremsatte aktstykke om en midlertidig forlængelse af den nuværende aftale frem til 30. juni 2020 skal tjene til at skabe den nødvendige arbejdsro omkring disse forhandlinger.